

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3/2008

af 17. december 2007

om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2826/2000 ⁽¹⁾ og (EF) nr. 2702/1999 ⁽²⁾ kan Fællesskabet gennemføre salgsfremstød for en række landbrugsprodukter på det indre marked og på markederne i tredjelande. De hidtidige resultater har været meget opmuntrende.
- (2) Under hensyntagen til de hidtidige erfaringer, udsigterne for udviklingen på markederne både i og uden for Fællesskabet og de nye internationale samhandelsvilkår bør der udvikles en overordnet, sammenhængende politik for oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter og de metoder, de produceres efter, og for landbrugsfødevarer på det indre marked og i tredjelande, uden at der dog tilskyndes til forbrug af et produkt på grund af dets særlige oprindelse.

(3) Af klarhedshensyn bør forordning (EF) nr. 2702/1999 og (EF) nr. 2826/2000 derfor ophæves og afløses af én forordning, samtidig med at tiltagene bevares deres særtræk afhængigt af det sted, de gennemføres.

(4) Denne politik supplerer og understøtter med fordel medlemsstaternes tiltag ved at fremme disse produkters image over for forbrugerne i Fællesskabet og i tredjelande, især med hensyn til fødevarernes kvalitet, næringsværdi og sikkerhed og de anvendte produktionsmetoder. Den kan, fordi den bidrager til at åbne nye afsætningsmuligheder i tredjelande, også virke som multiplikator for nationale eller private initiativer.

(5) Der bør fastsættes kriterier for udvælgelse af de pågældende produkter og sektorer samt de temaer og markeder, som EF-programmerne skal vedrøre.

(6) Oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter i tredjelande bør både kunne omfatte produkter, hvortil der ydes eksportrestitutions, og produkter, som ikke støttes på den måde.

(7) Tiltagene bør gennemføres som led i programmer for oplysningskampagner og salgsfremstød. For at sikre, at programmerne for de tiltag, der skal gennemføres på det indre marked, er sammenhængende og effektive, bør der for de enkelte produkter eller sektorer fastsættes almindelige retningslinjer for, hvilke væsentlige elementer de pågældende EF-programmer skal indeholde.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2826/2000 af 19. december 2000 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked (EFT L 328 af 23.12.2000, s. 2). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1182/2007 (EUT L 273 af 17.10.2007, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2702/1999 af 14. december 1999 om oplysningskampagner og salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter i tredjelande (EFT L 327 af 21.12.1999, s. 7). Ændret ved forordning (EF) nr. 2060/2004 (EUT L 357 af 2.12.2004, s. 3).

(8) I betragtning af de forestående opgavers tekniske karakter bør Kommissionen have mulighed for at blive bistået af et udvalg af kommunikationsekspertter eller kunne gøre brug af tekniske assistenter.

- (9) Kriterierne for finansiering af tiltagene bør fastsættes. Fællesskabet bør som hovedregel kun dække en del af omkostningerne ved tiltagene, med henblik på at pålægge de organisationer, der foreslår dem, og de berørte medlemsstater et ansvar. I undtagelsestilfælde kan det dog være hensigtsmæssigt ikke at kræve medfinansiering af medlemsstaten. Når det drejer sig om informering om EF-ordningerne for oprindelsesbetegnelse, økologisk produktion og mærkning samt de grafiske symboler, der er fastsat i landbrugsbestemmelserne, især for fjernområderne, kan det være berettiget, at Fællesskabet og medlemsstaterne er fælles om finansieringen, fordi der kræves en passende informering om disse forholdsvis nye foranstaltninger.
- (10) Gennemførelsen af tiltagene bør ved passende procedurer overdrages til organer, der har den nødvendige struktur og kompetence, for at sikre det bedste cost-benefit-forhold for de valgte tiltag.
- (11) Under hensyntagen til Det Internationale Olivenolieråds erfaringer og resultater i forbindelse med de salgsmæssige foranstaltninger, det har gennemført, bør Fællesskabet fortsat kunne lade Det Internationale Olivenolieråd gennemføre de tiltag, der henhører under dets kompetence. Fællesskabet bør også kunne søge bistand hos tilsvarende internationale organisationer, der er oprettet for andre produkter.
- (12) For at kontrollere programmernes gennemførelse og tiltagenes virkning bør det fastsættes, at medlemsstaterne skal sikre en effektiv overvågning, og at resultaterne skal evalueres af et uafhængigt organ.
- (13) Udgifterne til finansiering af de tiltag, som er omhandlet i denne forordning, bør enten behandles i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽¹⁾.
- (14) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. De oplysningskampagner og salgsmæssige fremstød for landbrugsprodukter og deres produktionsmetoder og for landbrugsfødevarer, som gennemføres på det indre marked eller i tredjelande, og som er nævnt i artikel 2, kan helt eller delvis finansieres over fællesskabsbudgettet på de betingelser, som er fastsat i denne forordning.

Tiltagene gennemføres som led i et program for oplysningskampagner og salgsmæssige fremstød.

2. De tiltag, der er nævnt i stk. 1, må ikke tage sigte på varemærker eller tilskynde til forbrug af et produkt på grund af dets særlige oprindelse. Oprindelsen kan dog anføres for produkter, som er omfattet af tiltag, hvis de betegnes i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

Artikel 2

Oplysningskampagner og salgsmæssige fremstød

1. De tiltag, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, er:

- a) pr-virksomhed, salgsmæssige fremstød og reklame, særlig for at fremhæve EF-produkternes væsentlige egenskaber og fortrin med hensyn til bl.a. kvalitet, fødevarerikkerhed, særlige produktionsmetoder, næringsværdi og hygiejne, mærkning, dyrevelfærd og miljøhensyn
- b) oplysningskampagner, især for EF-ordningerne for beskyttede oprindelsesbetegnelser (BOB), beskyttede geografiske betegnelser (BGB), garanti for traditionel specialitet (GTS) og økologisk produktion samt andre EF-ordninger for kvalitetsnormer for og mærkning af landbrugsprodukter og fødevarer og for de grafiske symboler, der er fastsat i de relevante fællesskabsbestemmelser
- c) oplysningskampagner for EF-ordningen for kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder (kvbd), vin med geografisk betegnelse og spiritus med geografisk eller beskyttet traditionel betegnelse
- d) evalueringer af resultaterne af oplysningskampagner og salgsmæssige fremstød.

2. På det indre marked kan de tiltag, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, også bestå i deltagelse i nationale eller europæiske arrangementer, messer og udstillinger, med anvendelse af stande, der skal forbedre EF-produkternes image.

⁽¹⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1437/2007 (EUT L 322 af 7.12.2007, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

3. I tredjelande kan de tiltag, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, også bestå i følgende:

- a) oplysningskampagner for EF-ordningen for bordvin
- b) deltagelse i internationale arrangementer, messer og udstillinger, især med anvendelse af stande, der skal forbedre EF-produkternes image
- c) undersøgelser af nye markeder, som er nødvendige for at udvide afsætningsmulighederne
- d) handelsbesøg på højt plan.

Artikel 3

Sektorer og produkter

1. De sektorer eller produkter, der kan omfattes af de tiltag i artikel 1, stk. 1, som skal gennemføres på det indre marked, fastlægges under hensyntagen til følgende kriterier:

- a) det formålstjenlige i at fremhæve de pågældende produkters kvalitet, typiske kendetegn, særlige produktionsmetoder, næringsværdi, hygiejne og fødevarerikkerhed samt dyrevelfærds- eller miljøhensyn ved temakampagner eller kampagner rettet mod særlige målgrupper
- b) anvendelsen af et mærkningssystem til informering af forbrugerne og et system til sporing og kontrol af produkterne
- c) nødvendigheden af at afhjælpe specifikke eller konjunkturbetingede problemer i en bestemt sektor
- d) det formålstjenlige i at informere om EF-ordningerne for BOB/BGB, GTS og økologiske produkter
- e) det formålstjenlige i at informere om EF-ordningen for kvbd, vin med geografisk betegnelse og spiritus med geografisk eller traditionel beskyttet betegnelse.

2. De produkter, der kan omfattes af de tiltag i artikel 1, stk. 1, som skal gennemføres i tredjelande, er:

- a) produkter til direkte konsum eller forarbejdning, for hvilke der findes gunstige eksportmuligheder eller nye afsætningsmuligheder i tredjelande, navnlig uden at der ydes restitutioner

b) typiske produkter eller kvalitetsprodukter med høj merværdi.

Artikel 4

Liste over temaer, produkter og lande, der kan omfattes af tiltag

Kommissionen opstiller efter proceduren i artikel 16, stk. 2, lister over, hvilke temaer og produkter omhandlet i artikel 3 og tredjelande der kan komme på tale. Disse lister tages op til revision hvert andet år. Hvis der er behov for det, kan listerne dog ændres i mellemtiden efter den samme procedure.

Ved valget af tredjelande tages der hensyn til markederne i de tredjelande, hvor der er en reel eller potentiel efterspørgsel.

Artikel 5

Retningslinjer

1. Med henblik på salgsmæssigt på det indre marked fastlægger Kommissionen efter proceduren i artikel 16, stk. 2, retningslinjer for, hvilken strategi der skal følges i forslag til programmer for oplysningskampagner og salgsmæssigt for de enkelte sektorer og produkter.

Disse retningslinjer skal indeholde generelle angivelser af

- a) hvilke mål og målgrupper der skal nås
- b) et eller flere temaer, som de valgte tiltag skal fokusere på
- c) hvilke typer tiltag der skal gennemføres
- d) programmernes varighed
- e) den vejledende fordeling efter markeder og påtænkte tiltag af det beløb, der er til rådighed til Fællesskabets medfinansiering af programmerne.

Når det gælder salgsmæssigt for frisk frugt og friske grøntsager, fokuseres der især på fremstød rettet mod børn i uddannelsesinstitutioner.

2. Med henblik på salgsmæssigt i tredjelande kan Kommissionen efter proceduren i artikel 16, stk. 2, fastlægge retningslinjer for, hvilken strategi der skal følges i forslag til programmer for oplysningskampagner og salgsmæssigt for alle eller nogle af de produkter, der er nævnt i artikel 3, stk. 2.

Artikel 6

Organisationer med ansvar for at gennemføre oplysningskampagner og salgsmøder

1. Med henblik på gennemførelsen af de tiltag, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra a), b) og c), og stk. 2 og stk. 3, litra a), b) og c), i overensstemmelse med de retningslinjer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, udarbejder den eller de erhvervsorganisationer eller brancheorganisationer, der repræsenterer den eller de berørte sektorer i en eller flere medlemsstater eller på fællesskabsplan, forslag til programmer for oplysningskampagner og salgsmøder af højst tre års varighed, jf. dog stk. 2 i nærværende artikel.

2. Når der træffes beslutning om at iværksætte salgsmøder i tredjelande for olivenolie og spiseoliven, kan Fællesskabet gennemføre dem med hjælp fra Det Internationale Olivenolieråd.

Når det drejer sig om andre sektorer, kan Fællesskabet søge bistand hos internationale organisationer, som frembyder lignende garantier.

Artikel 7

Udarbejdelse og fremsendelse af programmer for oplysningskampagner og salgsmøder

1. Medlemsstaterne fastlægger udbudsbetingelserne, herunder de krav og kriterier, der gælder for evaluering af programmerne for oplysningskampagner og salgsmøder.

Medlemsstaterne undersøger, om programforslagene er formålstjenlige, og kontrollerer, om de er i overensstemmelse med denne forordning, de retningslinjer, der er fastlagt i henhold til artikel 5, og de relevante udbudsbetingelser. De kontrollerer også forholdet mellem kvalitet og pris for de pågældende programmer.

Når medlemsstaterne har gennemgået programmerne, udarbejder de en programliste inden for de disponible midler og forpligter sig om nødvendigt til at deltage i finansieringen af programmerne.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen programlisten, jf. stk. 1, tredje afsnit, og en kopi af programmerne.

Hvis Kommissionen konstaterer, at et program eller nogle af tiltagene deri ikke er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, eller at de tiltag, der skal gennemføres på det indre marked, ikke er i overensstemmelse med de retningslinjer, som er omhandlet i artikel 5, eller at forholdet mellem kvalitet og

pris ikke er i orden, underretter den inden for en frist, der skal fastlægges efter proceduren i artikel 16, stk. 2, den eller de pågældende medlemsstater om, at hele eller en del af programmet ikke er støtteberettiget. Efter fristens udløb anses programmet for støtteberettiget, hvis der ikke er givet en sådan underretning.

Medlemsstaterne tager hensyn til eventuelle bemærkninger fra Kommissionen og sender den de programmer, som er blevet revideret med den forslagsstillende organisations samtykke, jf. artikel 6, stk. 1, inden udløbet af en frist, der skal fastlægges efter proceduren i artikel 16, stk. 2.

Artikel 8

Udvælgelse af programmer for oplysningskampagner og salgsmøder

1. Kommissionen træffer efter proceduren i artikel 16, stk. 2, afgørelse om, hvilke programmer der vælges, og om deres budgetter. Programmer, der forelægges af flere medlemsstater eller omfatter tiltag i flere medlemsstater eller tredjelande, prioriteres højest.

2. Efter proceduren i artikel 16, stk. 2, kan Kommissionen fastsætte minimums- eller maksimumsgrænser for de faktiske omkostninger ved de programmer, der vælges i henhold til nærværende artikels stk. 1. Disse omkostningsgrænser kan differentieres efter programmernes art. Kriterierne herfor kan fastlægges efter proceduren i artikel 16, stk. 2.

Artikel 9

Procedure, der skal følges, hvis der ikke forelægges oplysningsprogrammer for det indre marked

1. Er der ikke forelagt nogen programmer til gennemførelse på det indre marked, jf. artikel 6, stk. 1, for en eller flere af de oplysningskampagner, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra b), fastsætter hver medlemsstat på grundlag af de retningslinjer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, et program og dertil hørende udbudsbetingelser og udvælger efter offentligt udbud det organ, der skal gennemføre det program, som medlemsstaten forpligter sig til at medfinansiere.

2. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen det program, der er valgt i henhold til stk. 1, med en begrundet udtalelse om:

a) at programmet er formålstjenligt

b) at programmet og det foreslåede organ er i overensstemmelse med denne forordning og eventuelt retningslinjerne

c) programmets forhold mellem kvalitet og pris.

3. Med henblik på Kommissionens gennemgang af programmerne finder artikel 7, stk. 2, og artikel 8, stk. 1, anvendelse.

4. Efter proceduren i artikel 16, stk. 2, kan Kommissionen fastsætte minimums- eller maksimumsgrænser for de faktiske omkostninger ved de programmer, der forelægges i henhold til nærværende artikels stk. 2. Disse omkostningsgrænser kan differentieres efter programmernes art. Kriterierne herfor kan fastlægges efter proceduren i artikel 16, stk. 2.

Artikel 10

Oplysningskampagner og salgsfremstød, der skal gennemføres på Kommissionens initiativ

Kommissionen kan beslutte at gennemføre et eller flere af følgende tiltag efter at have underrettet den komité, der er nævnt i artikel 16, stk. 1, eller eventuelt det udvalg, der blev nedsat ved artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 af 24. juni 1991 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽¹⁾, Den Stående Komité for Beskyttede Geografiske Betegnelser og Beskyttede Oprindelsesbetegnelser, som blev nedsat ved artikel 15, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽²⁾, eller Den Stående Komité for Garanterede Traditionelle Specialiteter, som blev nedsat ved artikel 18, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 509/2006 af 20. marts om garanterede traditionelle specialiteter i forbindelse med landbrugsprodukter og fødevarer ⁽³⁾:

- a) på det indre marked eller i tredjelande:
- i) de tiltag, som er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra d), i denne forordning
  - ii) de tiltag, som er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra b og c), og stk. 2, i denne forordning, hvis tiltagene er af interesse for Fællesskabet, eller hvis der ikke er forelagt egnede forslag i henhold til artikel 6 eller 9 i denne forordning
- b) i tredjelande:
- i) de tiltag, som er nævnt i artikel 2, stk. 3, litra d), i denne forordning
  - ii) de tiltag, som er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra a), og stk. 3, litra a), b) og c), i denne forordning, hvis tiltagene er af

interesse for Fællesskabet, eller hvis der ikke er forelagt egnede forslag i henhold til artikel 6 eller 9 i denne forordning.

Artikel 11

Organer med ansvar for at gennemføre programmer og tiltag

1. Kommissionen udvælger ved offentligt eller begrænset udbud:
  - a) de eventuelle tekniske assistenter, der er påkrævet til evaluering af programforslag, jf. artikel 7, stk. 2, herunder de foreslåede gennemførelsesorganer
  - b) det eller de organer, der skal forestå gennemførelsen af de tiltag, som er nævnt i artikel 10.
2. Efter behørig indkaldelse af bud udvælger den forslagsstillende organisation de organer, der skal gennemføre de valgte programmer, jf. artikel 7, stk. 1.

På visse betingelser, der skal fastlægges efter proceduren i artikel 16, stk. 2, kan den forslagsstillende organisation dog bemyndiges til selv at gennemføre visse dele af programmet.

3. De organer, der skal gennemføre oplysningskampagner og salgsfremstød, skal have den nødvendige viden om de berørte produkter og markeder og råde over de midler, der er påkrævet for at sikre en virkelig effektiv gennemførelse af tiltagene under hensyntagen til de pågældende programmets europæiske dimension.

Artikel 12

Opfølgning af programmer

1. En overvågningsgruppe bestående af repræsentanter for Kommissionen, de pågældende medlemsstater og de forslagsstillende organisationer overvåger, at de programmer, der er valgt i henhold til artikel 8 og 9, gennemføres korrekt.
2. Medlemsstaterne er ansvarlige for at gennemføre de programmer, der er valgt i henhold til artikel 8 og 9, og for betalingerne i forbindelse hermed. Medlemsstaterne sørger for, at informations- og reklamemateriale, der fremstilles i forbindelse med de nævnte programmer, er i overensstemmelse med EF-forskrifterne.

⁽¹⁾ EFT L 198 af 22.7.1991, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1319/2007 (EUT L 293 af 10.11.2007, s. 3).

⁽²⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12. Ændret ved forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 1.

Artikel 13

Finansiering

1. Fællesskabet finansierer de tiltag, der er omhandlet i artikel 10, fuldt ud, jf. dog stk. 4. Fællesskabet finansierer også fuldt ud omkostningerne i forbindelse med de tekniske assistenter, der udvælges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra a).

2. Fællesskabets tilskud til de programmer, der vælges i henhold til artikel 8 og 9, må ikke overstige 50 % af de faktiske omkostninger ved programmerne. Når det gælder programmer for oplysningskampagner og salgsmæssige tiltag, der varer to eller tre år, må det årlige tilskud i gennemførelsesperioden ikke overstige dette loft.

Den procentdel, der er nævnt i første afsnit, er 60 %, når det gælder fremstød for frugt og grøntsager over for børn i uddannelsesinstitutioner i Fællesskabet.

3. De forslagsstillende organisationer dækker mindst 20 % af de faktiske omkostninger ved de programmer, de har foreslået, mens den eller de pågældende medlemsstater dækker om nødvendigt den resterende del af omkostningerne under hensyntagen til det EF-tilskud, som er nævnt i stk. 2.

Medlemsstaternes og de forslagsstillende organisationers respektive andele fastlægges på det tidspunkt, hvor programmet forelægges for Kommissionen i henhold til artikel 7, stk. 2.

De beløb, medlemsstaterne eller de forslagsstillende organisationer betaler, kan stamme fra skattelignende indtægter eller obligatoriske bidrag.

4. Hvis artikel 6, stk. 2, anvendes, yder Fællesskabet, når programmet er godkendt, et passende tilskud til den pågældende internationale organisation.

5. Hvad angår de programmer, der er omhandlet i artikel 9, finansierer de berørte medlemsstater den del af omkostningerne, som Fællesskabet ikke dækker.

Midlerne til finansiering af medlemsstaternes andel kan stamme fra skattelignende indtægter.

6. Traktatens artikel 87, 88 og 89 gælder ikke for medlemsstaternes tilskud og de tilskud, der stammer fra skattelignende indtægter eller obligatoriske bidrag, og som medlemsstater eller forslagsstillende organisationer yder til de programmer, hvortil der kan ydes EF-støtte i henhold til traktatens artikel 36, og som

Kommissionen har valgt i henhold til artikel 8, stk. 1, i denne forordning.

Artikel 14

EF-udgifter

Fællesskabet finansierer de tiltag, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i henhold til artikel 3, stk. 1, litra d), eller artikel 3, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1290/2005.

Artikel 15

Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning vedtages efter proceduren i artikel 16, stk. 2.

Artikel 16

Komité

1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for fælles markedsordninger, nedsat i henhold til artikel 195 i forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

Artikel 17

Høring

Inden Kommissionen opstiller de lister, der er nævnt i artikel 4, eller fastsætter de retningslinjer, der er nævnt i artikel 5, eller godkender de programmer, der er nævnt i artikel 6 og 9, eller træffer afgørelse om tiltag i henhold til artikel 10 eller vedtager gennemførelsesbestemmelser i henhold til artikel 15, kan den høre:

a) den rådgivende gruppe for salgsmæssige foranstaltninger, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2004/391/EF ⁽²⁾

b) tekniske »ad hoc«-arbejdsgrupper bestående af komitémedlemmer eller eksperter med særlig viden om salgsmæssige og reklame.

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 120 af 24.4.2004, s. 50.

*Artikel 18***Rapport**

Senest den 31. december 2010 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning, eventuelt ledsaget af passende forslag.

Henvisninger til de ophævede forordninger gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

*Artikel 19***Ophævelse**

Forordning (EF) nr. 2702/1999 og (EF) nr. 2826/2000 ophæves.

*Artikel 20***Ikrafttrædelse**

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2007.

På Rådets vegne

J. SILVA

Formand

BILAG

SAMMENLIGNINGSTABEL, JF. ARTIKEL 19

1. Forordning (EF) nr. 2702/1999

Forordning (EF) nr. 2702/1999	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3, stk. 2
Artikel 4	Artikel 3, stk. 2, sidste afsnit
Artikel 5, stk. 1	Artikel 4
Artikel 5, stk. 2	Artikel 5, stk. 2
Artikel 6	Artikel 5, stk. 3
Artikel 7, stk. 1, første afsnit	Artikel 6
Artikel 7, stk. 1, andet afsnit, og stk. 2	Artikel 7, stk. 1
Artikel 7, stk. 3	Artikel 7, stk. 2
Artikel 7, stk. 4, 5 og 6	Artikel 8
—	Artikel 9
Artikel 7a	Artikel 10
Artikel 8, stk. 1 og 2	Artikel 11
Artikel 8, stk. 3 og 4	Artikel 12
Artikel 9, stk. 1-4	Artikel 13, stk. 1-4
—	Artikel 13, stk. 5
Artikel 9, stk. 5	Artikel 13, stk. 6
Artikel 10	Artikel 14
Artikel 11	Artikel 15
Artikel 12	Artikel 16
Artikel 12a	Artikel 17
Artikel 13	Artikel 18
Artikel 14	Artikel 19
Artikel 15	Artikel 20

2. Forordning (EF) nr. 2826/2000

Forordning (EF) nr. 2826/2000	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3, stk. 1
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5, stk. 1
Artikel 6, stk. 1, første afsnit	Artikel 6
Artikel 6, stk. 1, andet afsnit, og stk. 2	Artikel 7, stk. 1
Artikel 6, stk. 3	Artikel 7, stk. 2
Artikel 6, stk. 4-6	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 7a	Artikel 10
Artikel 8	Artikel 11, stk. 1
Artikel 9	Artikel 13
Artikel 10, stk. 1	Artikel 11, stk. 2
Artikel 10, stk. 2 og 3	Artikel 12
Artikel 11	Artikel 14
Artikel 12	Artikel 15
Artikel 13	Artikel 16
Artikel 13a	Artikel 17
Artikel 14	Artikel 18
Artikel 15	Artikel 19
Artikel 16	—
Artikel 17	Artikel 20